

вито разговори-те на неучены-те чловѣцы.

710. Кой-то не прави добро когда е въ благополучіе, страда повече въ злополучіе-то си.

711. Ако не ти помага щастіе-то, да не ти ся види чудно, склониса и ты на неговы-те воображенія.

712. Онова, кое-то ся придобыва съ леснота, не трае много врѣмя.

713. Молчаніе-то е най-красно-то украшеніе на неученаго, и кой-то молчи не е неучень.

714. Това е злополучіе-то на оногова, кой-то чини зло на вси-те, что не нахожда никого пріятеля въ скорбы-те си.

715. Не е за чуденіе ако мудрый сохраняя молчаніе между боряцы-те си, защото-то еченіе-то на барабаны-те удава сладкогласіе-то на кнѣзара-та.

716. Не е свойственно разумному чловѣку да ся уповава на чловѣкъ, кому-то е умъ о непостоянъ.

717. Не треба да тя е срамъ да попыташъ за онова, кое-то не знаешъ.

718. Отъ вси-те болѣсты, неученіе-то е най-опасно, защото-то не существува лѣкарство (цѣлба илачъ) съ кое-то да бы могль иѣкой да го излѣкува, не существува свѣтило, кое-